

Трибуна вільного
українського слова
на вільній
американській землі

СВОБОДА SVOBODA

український щоденник UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Тел.: Henderson 4-0237
УНЦ: Henderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 3. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го СІЧНЯ 1955. ДЕСЯТЬ ЦЕНТІВ — TEN CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 6, 1955. No. 3. — VOL. LXII.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

СВЯТВЕЧІРНЯ ЗОРЯ

Заходила ніч над Вифлєсом. Сафїр неба потемнів і тиша загорнула в серпанок будівлі. Укріла дороги темною сутінню, і ніхто не йшов у цю хвилю, — мешканці міста поклалися спати.

Тільки не спить Марія в найубогішій стасії. Не сплять пастирі. Янгята прикинули, не бляють. Тварини німо перед себе дивляться, на аслах лоби оперши.

А в висотах зорі осяяли трон Господній. Праворуч трону зорі загорілись барвами райдуги, ліворуч — вогнистими райдужними кармінами, рубінами. Фосфорами зеленими і діамантами засяяли висоти, просвічуючи в цю ніч святу.

Зійшла зірниця вечірня вся в золоті. Зоря порання, як від сну прокидаючись, заблїмала над зорями ціла в сріблі. І ввечірню півночі, мов кров на снігу, запалала.

Впоперек небес мільйони зір Молошну Дорогу, наче білим цвітвом, обсилали, а по цій Дорозі янготи в шатах легкокрилих линуть, на золотих трубах мелодії чарівні вигравуючи.

Всі зорі хотіли світити найкраще в цю ніч.

Зірниця вечірня заграє перед Господом каскадами світлістих струменів. Запалана ввечірню з півночі багровим цвітвом у золоті. В обшарпаній тремтїлі порання зоря, розсїя, як цвіт лїлій.

Поклонилось Господу сім зір Великого Воє, наче сім їй.

А Господь з-поміж мільярдів зір — вибирав одну, щоб вона предтечею Христа стала. Але Господу не впадало, щоб ані зірниця вечірня, що день погасаючий опромінює, ані зоря порання, як усіх світланку, ані ввечірню багрова, з промінням гострим, як меч. І засмувався Господь.

Тоді з висот безмежних злетіли архангели і поклали перед трон Господній зорю, знайдену в нетрах небес, яка не горїла — і сказали: „Засвіти ти, Господи!“

Господь засвітив зорю, яку

ДУМКИ ПІД РІЗДВО

Забилось серце чавунне в кедровій дзвіниці, і луною заграє трембіта в блакитному борі. Розплющили очі сосни, закосичені в білі іглиці, срібні сосни — де заснули знеможені зорі...

Забилось серце чавунне дзвінким коливанням, а вітер рахману новину до світу розсіяв, що в половині зоря зацїла, як в старих віщуваннях писали Пророки — про прихід на замлю Месїї.

Післями, де сині вітри протоптали стежину — ішли три царі, хоч мороз добре щипав у пальці, в тяжких бесагах несли мед, ярий дар для [Господнього Сина, що народився в колибі бездомним скитальцем.

Не спинити життя, ані лїт, що пливають мов струмок, що раз швидше і далше, не спинити думок „під Рїздво“, що цїтуть у серцях наболїлих, скитальчих.

Десь мороз, мов цїркун, під ногами скрипить, і злітає сніжок в білі хусті... На святкових столах біла свїчка горить, у Полтаві, Комарні, чи Хусті...

Заглядаєш в вікно, — бо такій вже звичай, — чи не ідуть в гості залубні? Мечеш в стелю куттїю, чи буде урожай — в Сторожинцї, Лежайську чи Дубні...

Не спинити життя, ані лїт, що пливають мов струмок, що раз швидше і далше. Не спинити думок „під Рїздво“, що цїтуть у серцях наболїлих, скитальчих...

РІЗДВО ПО ЦІЛОМУ СВІТІ

Святкують його християнські народи торжественно, з любов'ю і вірою, але кожний на свій спосіб:

Еспанія. Народ веселий, співаючий, безжурний. В Севільї, вже вчасним пополуднем люди спїшають до катедр, щоб захопити добрі місця перед вїтарем. В навечерї Рїздва, коли ніч сїдає на землю, починаються там старовинні танки з кастаньєтами, в костюмах 17 столїття. Свято кїнчається пісню в честь Пречистої Дїви — „Будь здоровлена, о Дїво, найчистїша і найкраща“. Опівночі моляться еспанці по церквах і слухають торжественних Богослужб, опїсля танцюють і спївають на вулицях аж до білого дня. Самотні, що не мають змоги вечеряти в родинному кружї, поминаються на вулицях. Там продають найвибагливіше приправлених їндиків, мигдалову юшку, рибу і овочі. Дїти ставлять на балкон свої черевички, а Три Царі наповняють їх вночі подарунками.

Італія. В переповнених церквах відправляються опівночі торжественні Богослужби, в яких беруть участь найкращі хори і солїсти. Вірні зі свїчками в руках просять Дїтяко Божє „Ватїно“ про мир і благословення. Доли декоровані кїтми, зеленію і „Вертепом“, що зображує народження Божого Сина. Дїтя надїляє дарунками Лїя Бєзана, старенька жінка, що жилає коминком. В одній руці тримає дзвінок, а в другій мішок з прїзентами добродї, що його вкладає вона до дїтячих панчинок в такій кількості, як хто собі заслужив.

Швейцарія. Чудова, казкова країна, сповита білою, сїнжюю пеленою. Святковий настрїй, мїжні дзвіночки, свїтла і коляди стїгають до оселї всіх туристів, мандрївників по горах з лїсцатами. Вузькими вулицями швайцарського мїста пробїжджає на саночках, запряжених в шість оленів Samichlaus і розвозить подарунки. Йому помагють в роботі помічники, одягнені в довгі, білі сорочки, з масками на обличчях. Біля ялинки, що красується в кожному домі, засїдає вся родина. Старші колядують, а дїти граються новими іграшками і слухають цікавих легенд. Осї одна з них, що своєю історїєю сягає дев'ятого столїття.

Повір'я каже, що тодішні християни збиралися в навечер'я Рїздва в лїсі, рубали кремезного дуба і на зрубаному пні приносили Божові людську, криваву жертву.

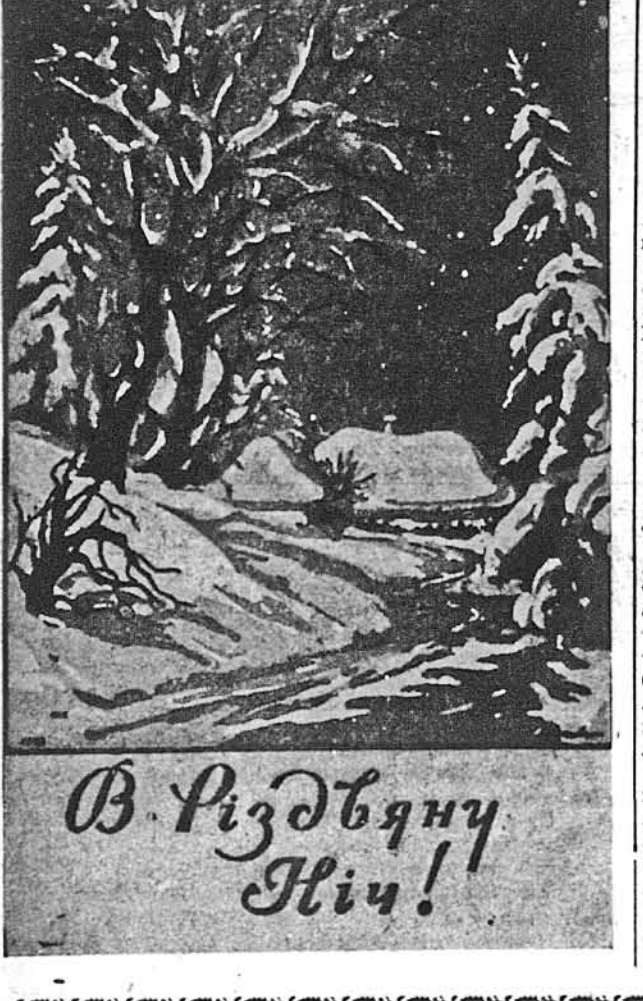
Повір'я каже, що тодішні християни збиралися в навечер'я Рїздва в лїсі, рубали кремезного дуба і на зрубаному пні приносили Божові людську, криваву жертву.

Повір'я каже, що тодішні християни збиралися в навечер'я Рїздва в лїсі, рубали кремезного дуба і на зрубаному пні приносили Божові людську, криваву жертву.

Повір'я каже, що тодішні християни збиралися в навечер'я Рїздва в лїсі, рубали кремезного дуба і на зрубаному пні приносили Божові людську, криваву жертву.

Під час Рїздвяних Свят поодинокі американські мїста не тільки засїчують тисячі додаткових свїтел, але й вїлають окремі вертепи, якї нагадують Мїстерю Рїздва в старинному Вифлєсі. Такий вертеп має кожного року у Джерзі Сїті на великій площї біля Гудсонського бульвару — головної артерії мїста. Вертеп має не тільки коштовні декорації, але й природної величини статуї із статуїми осіб, і навіть кошари з живими вївками та коровами. На фото: загальний вид на вертеп у Джерзі Сїті. (Сїтлїн Р. Ференсевич).

МИР І СВОБОДА — НАЙВИЩІ БЛАГА ЛЮДСТВА

Звернення президента Айзенгавера до американського народу й усіх народів світу при засвічуванні Рїздвяної ялинки у Вашингтоні.

„Пане секретарю, члени цього збору, мої достойні громадяни тут і за всіма морями, достойні чоловіки і жінки американського й інших народів!“

Рїздвяний час — це час надї, змїцнення надї на мир на землі і добру волю між людьми. У цьому році, як і 2,000 років тому, коли Цар Мир прийшов на світ, замов гук гармат. У цій тишї, після того, як цїле покоління, що ставило волюволю, багато осіб з молодї генерациї, що стали вже батьками й матерями, вїтаються цим першим мирним Рїздвом. І тому незламна туга людства зїмається тепер вищим полум'ям угору, аніж це було в багатьох минулих роках.

Нашу надїю, щирю й вірну, затїмарюють деякі брутальні факти. Гїт, нужда, жорстоке переслїдування тїла й духа, скероване проти безборонних жертв, — ці явища все ще ранять дїючі у надто численних мїсцях, щоденне життя людства. Навїть у цій нашій щасливій порї не можемо забути про злочини супроти справедливості, заперечення милосердя, топтання людської гідностї. Забувати про це — значило б вибачати й викликати нові акти насильства. Ми не можемо ніколи забувати потреби добрих дїл. Щоб їх виконувати, мусимо набратися нової відваги й нової сили. Більшої терпеливості, виставленої на пробу, й глибшої віри в призначення людини і в Божє Провидіння.

Серед священних почувань найбільших мужів під час Рїздва є скріплена надїя на тривалий мир. А надїя без дїл є вступом до розчарування. Всї ті, хто причетний до цього мислять бути приготівані, що почувуть заклик виступити проти інерції, нужди, розпуки, безділля матеріалїзму. Після цього славного Рїздва не повинно ніколи прийти Рїздво загальної трагедії.

Ми, американці, знаємо, що поважну частину праці над встановленням і закріпленням миру мусимо проробити самі ми. Разом із нашими приятелями мусимо визначити нашу ширшу участь у партнерстві, так, щоб ми, які маршували разом у стражливих дїях, коли світова війна і страх затемнювали землю, могли спільно знаходити політику в світлїх дїях, коли спільні великі користи заповнюють безпеку й тривку ору...

Дехто думає, що може триматися здалеку від суцїсного, що захопив весь світ, спору між тїми, які визнають уряд, заснований на свободї та гідностї людей, і тїми, які вважають людину тїлькї за мізерною в державі. Часи є такі критичні, а різниця між отими двома світовими системами така основна й їстотна, що поважний сумнів обтяжує вартість невтралїстичного аргументу. Проте, мусимо далї щиро заявляти свою повну пошану для права тих невтралїстичних рїшати, як хочуть. Що бїльше, тому, що вони ненавидять агресію і осуджують загарбницьку війну, є поважним підставою для встановлення разом із ними взаємного зрозуміння й симпатії.

У відношенні ж до тих, які стоять проти нас, проїняті страхом і їгровачістю до наших ітенцій, ми вибрали трудний шлях терпеливості й безагравного пошукування всіх стежок, що можуть довести до кращого зрозуміння наших мирних цїлей. Вони знають так, як і ми, що світ достатньо великий, а хист людей всесторонній, щоб прохарчування, зодїягнуті й примїсти- тї людство якнайкраще та- кож у мирі. Це загальне знання повинно допомогти успішно розпочати заможне спільне життя.

Америка говорить про могутність, про силу в добрих союзниках, у зброї, у готовостї, у щораз бїльшій продуктивностї, у бїльшому споживанні багатих плодів нашої економїки і в нашій незмілївій пошанї до свободи і людської справедливості. Голос Америки за мир, заснований на гідностї і праві. Але ж ніхто не думає, що ми хочемо миру за всяку цїну, що ми готові зректись принципів, зректись толеранції на користь очевидного зла, або що ми можемо підпорядкувати нашу честь тимчасовим уступкам.

Історія людства була б темною бездомною безцїлїстю і безко- нечним аудієм і конфліктів. І Америка вїтається разом з усіма віруючими у вічне шаста в молитвах подяки і просьби, щоб без уваги на неїдому майбутнїсть ми залишилися сильними, відважними та мужніми у викону- вання наших власних завдань, згїдно з волею Господнюю. Всїх мешканців земної кулі залеперю в імені Республїки і безпосередньо від сердець кожного нашого громадяни- на, що наша нація молилась за вас, за вас всіх, щоб сповни- лись мир і свобода, осяяні Христовим думом.

А тепер дозвольт менї особ- истє побажання. Моя дру- жина і я бажаємо всім вам і всім народам в усюмо свїті дуже щасливих Рїздвяних Свят. Засвїчуючи оцю всена- ціональну ялинку, бажаво вам „Хай Бог буде з вами — і ні- що жай вас не турбує“.

Добранїч і ще раз — щас- ливих Свят!

Добранїч і ще раз — щас- ливих Свят!

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР ДЛЯ ПОСАДНИКА ДЖЕРЗІ СІТІ

В самий день Рїздва Христо- вим Днем" у Джерзі Сїті та- вого за старим стилем украї- нська громада в Джерзі Сїті святкуватиме своє велике досягнення: передачу синьо- жовтого українського націо- нального прапору посадни- ковї мїста п. Беррі і цей пра- пор уже в цьому та в наступ- них роках в день 22-го сїчня поїватиме, побїч зоряного американського прапору, з мїського ратушу, на згядку 22-го сїчня 1918 і 1919 років, у яких цей прапор поївав над Кїсвом, золотавою сто- лицєю вільної і соборної Української Держави. Пра- пор передасть урочисто по- садниковї мїста мїста окрема делегация мїсцевої українсь- кої громади, під проводом п. Шарана та адв. Вагнера, а при- явностї представників пооди- ноких українських громад комїшенерів мїського управ- лїння та преси. Очевидно, що при цїй нагодї будуть виго- лошені відповідні промови, а мїсцевий хор ім. Лисенка, під проводом мїра О. Стецурї, спїватиме українські коляд- ки. Посадник мїста п. Беррі при цїй нагодї підпише дек- ларацію, проголосуючи не- жайко, 23-го сїчня, „Українсь-

Під час Рїздвяних Свят поодинокі американські мїста не тільки засїчують тисячі додаткових свїтел, але й вїлають окремі вертепи, якї нагадують Мїстерю Рїздва в старинному Вифлєсі. Такий вертеп має кожного року у Джерзі Сїті на великій площї біля Гудсонського бульвару — головної артерії мїста. Вертеп має не тільки коштовні декорації, але й природної величини статуї із статуїми осіб, і навіть кошари з живими вївками та коровами. На фото: загальний вид на вертеп у Джерзі Сїті. (Сїтлїн Р. Ференсевич).

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВІ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛАДЕЛФІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN-RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

РІЗДВЯНИЙ ЗАКЛИК УКК

УКРАЇНКИ І УКРАЇНЦІ!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ В З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ!

У цей Свят-Вечір, у це Свято Свят, збираєтесь на спільну вечерю, вільно зустрічаєтесь на цій Вільній Землі Великий Празник Христового Різдва.

І линеє серцем і думками туди, на Землі України, де колись вільно й радісно лунала в цей Вечір українська коляда, весело гомоніли розпівані нею наші села й міста. Згадуйте колишні й глибоко боліте тим, що терплять наші Рідні у цей Свят-Вечір у неволі Батьківщині. Всю душу, усім серцем і всіма думками прагнете, щоб Всевшній дарував долю й вернув волю нашої України.

У цей Свят-Вечір Український Конгресовий Комітет єдналися почуваннями і думками з Вами і, вітаючи Вас, кличе:

Об'єднайтеся усі в одну, згідливу, братню й неодолену та терпіннями українського народу спільну спільноту та одностайно дійте в єдиному й спільному усім українцям, що поза Рідною Землею, прагненні — допомогти рідному народові в його боротьбі.

Бо тільки об'єднані, внутрі згідливі, назовні одностайні — сповним же наше велике й відповідальне завдання в цій великій порі.

Святуйте щасливо, Дорогі Земляки!

Вітаємо Вас з Христовим Різдвам!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Нью Йорк, Свят-Вечір 1955.

Публічний виступ українського хору з колядами в Бостоні

Міський хор, організований при українській греко-католицькій церкві, що в парохомі в Св. о. Григорія Том, записав у своїй історії новий важливий успіх, і то успіх подвійний: мистецький і патріотичний. У передріздвяному тижні, в дні 17 грудня м. р. між 8 і 9 веч., цей хор виступив публічно в місцевому саді, т. зв. Бостон Коммон, що є гордістю нашого міста. Посадник міста п. Гайне ще три роки тому, придбавши співпрацю місцевих бізнесменів, що підтримали його ідею фондами, улаштував на терені того саду постійну величаву панораму Вертепу, яка щорічно стає в Різдвяний час тисячі приїжджів з цілої близької і дальньої околиці. Виступ українського міського хору на тлі цієї панорами, та ще й у чудову погоду, серед глибокої тиші маси мило зашкочено, здивовано і до краю зворушеної публіки, зробив величезне враження. До великого успіху того виступу причинилася чимало пані Анна Чопик місцева адвокатка, яка виступила хором попередила коротким поясненням українських Різдвяних традицій, при чому вказала теж на теперішню сумну долю Церкви й усіх віруючих у царстві сатани, що здушило всі відвічні чудові релігійні звичаї побожної України. Так само перед кожним окре-

мою колядкою п-ні Анна Чопик, головна радянка УНСОУ, подавала її зміст і додавала від себе інформації загально-національного характеру. Вона підкреслила теж волю, що нею користуються тут прибулі з України громадяни й їх культурний вклад в загально-американську скарбницю. Відспівано Бог Преподаний, "Нова радість стала", "Небо і земля" й інші. При цій нагоді треба згадати, що недавно п-ні Чопик заарештувала групу українських танцюристів перед жінками Бостонської судейсько-адвокатської організації. Така виступи підносять популярність і повагу українців серед загально мешканців. Добре було б, щоб скрізь використовували Різдвяний час для публічних виступів наших хорів, які дійсно можуть похвалитися українською Різдвяною піснею.

Ілля Чопик.

Хор Церкв св. Арх. Михайла під дух. провідом о. Григорія Хомича в залу з хором Церкв св. Ап. Андрія під дух. провідом о. Дмитра Савки в Оліфанті, Па., виступи з Різдвяною програмою на телебаченні в Скраттоні, на Різдво, дня 7 січня від год. 7.30 — 8, за станції WTVU, channel 73, Scranton, Pa. Злученим хором директус проф. Лев Сорочинський. В програмі братимуть теж участь діти недільної школи Церкв св. Ап. Андрія в Оліфанті під провідом о. Дмитра Савки.

РАДІО-ПРОГРАМА П. МЕЛЬНИКА

подас до відома, що спеціальна Різдвяна передача відбувається в четвер від 10-01 до 11.30 веч. на хвилі 1480 із радіостанції WHOM, а не від год. 9.30, як було подане раніше. В п'ятницю, як заповідає, від год. 2.30 впол.

Оскар Шліттер, радник і тимчасовий керівник західнонімецької амбасди в Лондоні, поїхав у велику халепу з вини браку політичного досвіду й необережності своєї дружини. На офіційному свят-вечірньому прийнятті для членів західнонімецького представництва в Лондоні, після промови Шліттера, мала відбутися коротка свідчення і побажання тижня його дружини. Вона не приготувалася до цього виступу, говорила з пам'яті й між іншим сказала, що вони, німці, знаходяться у "ворожій країні". Якийсь дізнався про це англійська преса й наробила шуму. Західнонімецький уряд негайно відкликав обох з Лондону. Оскар Шліттер зголосив резиміацію з дальшої своєї дипломатичної кар'єри.

Н.Ф. І КОЛЯДА СПІВРОБІТНИКІВ ГОЛ. КАНЦ. УНС І „СВОБОДИ“

Як кожного року, так і тепер, співробітники в Головному Канцелярії Українського Народного Союзу та в Редакції, Адміністрації і Друкарні „Свободи“, з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року зложили свої пожертви на Коляду та свій національний даток до Народного Фонду Українського Конгресового Комітету. Національний Даток і Коляду вже на 1955 рік зложили:

Н.Ф. Коляда	Н.Ф. Коляда
Д. Галичак \$ 50	В. Кушнір \$ 15
Р. Слободян \$ 15	І. Кішнір \$ 10
Г. Герман \$ 10	Я. Кушнір \$ 10
Д-р Л. Мисюга \$ 15	М. Тєрдовський \$ 10
І. Драган \$ 15	А. Лапчик \$ 10
С. Гладкий \$ 25	Л. Лапчик \$ 10
І. Слободян \$ 25	А. Домарський \$ 10
І. Кедрич Рудницький \$ 10	В. Назаревич \$ 10
М. Мільнович \$ 10	П. Постолюк \$ 10
Т. Руан \$ 10	Г. С. Галицький \$ 10
Б. Сохан \$ 10	Д. Пригулак \$ 10
І. Лавицька \$ 10	Т. Гіль \$ 10
Д-р І. Козак \$ 10	Д. Крижень \$ 10
М. Думанська \$ 10	В. Мельник \$ 5
Д-р О. Волошук \$ 10	В. Вахніська \$ 3
Н. Кисенич \$ 10	Х. Вук \$ 2
С. Магара \$ 10	
І. Вербицький \$ 10	
У. Яша \$ 10	
Н. Сивинський \$ 10	
С. Курлак \$ 10	
І. Явильський \$ 10	
М. Лисогір \$ 10	
Т. Липицький \$ 10	
О. Гіббонс \$ 10	
К. Остепок \$ 10	
Н. Сохан \$ 10	
С. Шумейко \$ 10	
Л. Луцц \$ 10	
В. Давиденко \$ 10	
С. Федів \$ 15	
Е. Наринський \$ 10	

Отже, працівники Головної Канцелярії УНСОУ та Редакції, Адміністрації і Друкарні „Свободи“ зложили з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року \$871. — як Національний Даток до Народного Фонду УКК, і \$235. — як Коляду на залишення для ЗУАДК. — Разом \$906.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

БАГАТО РАДОСТИ ТИМ, ЩО ДОПОМОГИ ПОТРЕБУЮТЬ;
БАГАТО ВДОВІЛЯ ТИМ, ЩО ДОПОМАГАЮТЬ;
КРАЩОЇ ДОЛІ ТА ВИМРІЯНОЇ ВОЛІ ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

бажас

З НАГОДИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА І НОВОГО РОКУ
ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ
ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ПАН-АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

передас

щирі побажання з нагоди СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ своїм Членам, Українським Організаціям, з якими співпрацює та всім Українцям, розсіяним по широкому світі. Зокрема сердечно вітас Братів і Сестер у поневоленій, але свободолюбній і воюючій Україні.

НЕХАЙ ЦЕЙ ДЕНЬ ВЕЛИКОЇ ПРАВДИ БУДЕ СКРІПЛЕННЯМ УКРАЇНСЬКОГО МИРУ, ВЗАЄМНОЇ ЛЮБОВІ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ЄДНОСТІ.

ЗА ПАН-АМЕРИКАНСЬКУ УКРАЇНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ:

о. Прелат д-р В. Кушнір голова
Вінніпег, Канада.
Юніон, Н. Дж., ЗДА Нью Йорк, Н. Й., ЗДА
о. Микола Іванів директор
Куритба, Бразилія.
І. Грегоращук директор
Буенос Айрес, Аргентина.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

— вітаю сердечно —
Українську Громаду

Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ

Президент Української Народної Республіки
в екзилі

Другий цар:
Шануй звання і свій престиж,
Бо в сатиричній штудії
Ти так цікависто блистиш,
Як діялом Луція.

Перший цар:
Усе на стиль уважай і смак
Та будь у справі курсі,
Бо смутно вийдеш, як ЗУДАК
На радісній конкурсї...

Другий цар:
У нас не башта, а вітрак,
Не класа, тільки нуля.
Чим нижче падає Гіряк,
Тим вище йде Зозуля!

Перший цар:
Патетики невидна тьма,
Зарівав нас Курпіта!
На залі публіки нема,
Лише сама еліта...

Другий цар:
Вдивляючись у залю, аж
З журби душа холоде:
Коли на сцені йде шміраж,
То аж тріщать балькони...

Режисер:
Вина театру в цьому чи
Не найвидніша та с,
Що, глядача не взносачи,
Глядач його стягас.

Перший цар:
І звичай скрізь завісся такий
На нашому помості,
Що або актор заглужий,
Або зачужі гості...

Другий цар:
За цей невдалий нині пир
Тобі нам'яті б шкуру.
Ти людям давав сатир,
Лише літературу.

Режисер:

Не спите, хлопці, з рукава
Обиди й теревені!
Хоч ця сатира не нова,
Але вона на сцені.

Від творення комічних штук
В друкованому слові —
Нас виручив Романенчук
У „Кисві" і „Львові"...

Він продас за ярину
На бакалійну моду:
У „Кисві" — старовину,
У „Львові" — чисту воду...

Перший цар:
Як наварив — тепер терпи
І усміхайся солодко,
Але найкращий до сатир
Є Шашаровський Влодко.

Він всім подобається та
У нього центром точки,
Не так мистецька чистота,
Як чистота сорочки.

Другий цар:
Такий ти на театрі чіп,
Як есейст з Криніці.
Та ж нарікають читачі:
(От) чеше небиліці!

Його кінчаючи ти хлам,
Логічний робиш витяк:
Чи лаяком ти стався сам,
Чи з лайка став критик?

Перший цар:
Малий у нашій п'єсі зміст
І правду світ говорить:
Чим у мистецтві є більший зріст,
Тим мас менші твори.

Теок слабий уже тепер
На веселячій тріці,
Як Понеділок у четвер,
Чи в феєлетові Ікер.

Другий цар:
Щоб не скоїлася біда,

Чи щось несамовите,
Ти краще гроші їм віддай,
А залиши тікети.

Такий створив ти колектив,
Що хоч кладись на мари.
Підручник Поефіа згубив,
А суфлер окулири.

Перший цар:
На сцені справжній балаган,
Хоч клич з мітлою бабу.
Чи це є „ліберейшен-пані",
Чи філія Кацабу?

Я ще кадила не дівас,
Кадилко ж мусить бути,
Бо в нас, коб слово хто сказав,
Партійний фетер чути.

Другий цар:
Це ж не вертеп, а тарарам
І буйда таборова!
Та ж ролі власної баран
Не знає, ані слова.

Хай краще ціп бере до рук
Та йде без людських криків,
Щоб бурмистром його Мірчук
Призначив на Паціківа.

Перший цар:
Такий звідзар ще в нас не був,
І справді здався бісу!
Прийшов, кидався та й заснув,
Лепернись на кулісу.

За цей скандал тепер нову
Бери на очі крепу,
Бо я казав, щоб Одеву
Не брати до вертепу.

Другий цар:
Цей сміх на залі — певний знак,
Що пустить хтось в щоденник,
Що режисер такий ти, як
З Тарновича письменник.

Перший цар:
Тож, бієся Бога, дорогий,
Не заводь халепу,

Та не показуй для людей
Травестію з вертепу.

У нас ніколи їх не брак
На веселісній фронті
І люди зловлять нас за фрак,
Як З'їзд Мис(т)ців в Торонті.

Режисер:

На все махайте рукавом,
Як в вас жива душа є.
Ми зло погодимо з добром,
Гру з шаржем помішася.

Життя згубило би свій звук
І справді б нас томило,
Як був би тільки Маланок,
А бракував Манило.

Перший цар:

Чудова рада тут твоя,
Та б'є тебе по носі.
Немає третього царя
У нашій трупі доі.

Режисер (трагічно):

Як так, шановні, я пропав...
О третій царю, де ти?
Полова вкрис нас знеслав,
А касира тікети.

(До публіки)
Біть до каси чимскоріш,
Бо пойда — слово ласе,
І касира дуніть за грін,
Якщо не вітик він з каси.

Селянини (бріль, вишивана сорозка, шаравари, батіг, голосно з азовою десерт залі):

Ні, люди, сидайте. Я третій цар. Сотні літ шукаю стежки до Вифлєсу, несучи Христові наші національні дарунки. Досить уже комедій з сусідніми царями, що все мене випереджають.

(Примовиши перед куртиною)

Пане режисере! Ваша роль скінчена. Підтягайте куртину, а ви, пане капелмайстер, давайте знак оркестрі, щоб почала безсмертну коляду „Бог ся рождає". Бог ся рождає! Іде до Христового вертепу. Несе Йому в дарі найбільші здобутки своєї туги за Правдою.

